

Anne Baastrup (SF):

Det har været et forunderligt forløb med det her lovforslag.

En statsminister kunne med sin spindoktor i ryggen ikke rigtig finde ud af at sætte en offensiv indenrigspolitisk dagsorden. Derfor valgte han at tage en gammel travert op. Det var en beslutning, der blev truffet, fordi han ikke kunne finde på andet; en beslutning, der blev truffet på trods af, at justitsministeren var i sving med at udvikle forskellige metoder, der kunne ramme nerven i deres kriminelle adfærd og muligheden for, at de kunne få udbyttet omsat til almindelige penge.

Det er dybt frustrerende, at dansk retspolitik på den måde skal udsættes for den type usaglige angreb, der udelukkende drejer sig om at sætte en presset og visionsløs statsminister i stand til at fremtræde som handlekraftig.

Også tilblivelsen af lovforslaget har været en sørgelig affære. Der var en hurtigtarbejdende gruppe, som omhyggeligt ikke omfattede den del af retssystemets aktører, der kunne finde på at tage hensyn til retssikkerheden. Det drejer sig om dommere og advokater. Det er en mangel, der i høj grad har præget overvejelserne i lovforslaget og de valg, man har truffet.

Men det er også en mangel, der har præget lovforslagets behandling i Retsudvalget. Det lille mindretal i udvalget, som inderligt er imod lovforslaget, har ikke oplevet nogen form for imødekommenhed af vores synspunkter. Men det er jo demokratiets vilkår.

Vi står nu foran en vedtagelse af et lovforslag, der vil splitte det danske retssystem. Vi vil kunne sende den danske stat for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, fordi der ikke har været en fair rettergang. Vi vil kunne se en udvikling, hvor kriminaliteten bliver forrået, og såvel civile personer som politifolk risikerer livet.

Kontrollen af, hvor mange penge der vil blive brugt til brugen af civile agenter, vil ministeren tilsyneladende ikke forbedre og gøre mere synlig og effektiv. Erfaringerne fra Holland er tydeligvis ikke blevet inddraget i overvejelserne ved forberedelsen af lovforslaget. Her viste det sig jo, at store dele af hollandsk narko blev indført og distribueret af hollandsk politi.

Kl. 17.20

Ej heller har man svaret på spørgsmålet, end-sige – og det er vel det værste – overvejet de konsekvenser, det vil få for loyaliteten. Vi husker jo den ulykkelige situation, hvor en meddellers kriminelle aktiviteter førte til, at to kriminal-

betjente kom ud i noget snavs og mistede deres arbejde.

Et andet problem i lovforslaget er ministerens uforståelige fastholden af, at der er mulighed for effektiv kontrol fra domstolens side. Og jeg vil her citere tidligere højesteretspræsident Niels Pontoppidans synspunkt i Politiken:

»Der er domstolskontrol, men man kan nok have sine tvivl om dommerens reelle mulighed for at kontrollere, om lovens krav er opfyldt på det stadium, hvor anvendelsen af civile agenter kan komme på tale.«

Det oplever jeg som et ganske alvorligt problem.

Det næste, og det er i virkeligheden nok noget, som vi måske kan se, men forhåbentlig da aldrig, er den situation, hvor der træffes en afgørelse på baggrund af det bevismateriale, der er fundet via civile agenter, via hemmelig retspleje, og hvor domstolene for at sikre en fair rettergang bliver nødt til at frifinde på trods af, at der er meget, der tyder på, at der burde ske domfældelse.

Der tror jeg, at der vil komme et ramaskrig i befolkningen, og jeg tror også, at mange af de, der her om et par dage stemmer for lovforslaget, i høj grad vil begynde at genoverveje, om det er den rigtige vej frem.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Udvalgsbehandlingen af det her lovforslag har været forhastet. Jeg vil ikke bruge udtrykket lovsjusk, for der har været et fast forsæt fra et stort flertals side om, at det her skulle gennemføres, og de bemærkninger eller bekymringer, vi andre har haft, har man fejlet af bordet. Det mest pinlige eller det mest ubehagelige ved den udvalgsbehandling, der har været, er den måde, hvorpå man har omtalt de kritikpunkter, der er blevet rejst fra officiel side, fra Dommerforeningen, fra juristside, fra advokatside. Man har betegnet de pågældende som fornærmede, man har benævnt deres indvendinger som rent politiske, og så til sidst har justitsministeren udtalt i et samråd, at når der var så meget kritik fra dommerside og fra juristside, så skyldtes det nok uvidenhed.

Jeg synes, det er en utrolig arrogant måde at affeje kritik fra juridisk ekspertise på ved at sige, at folk er uvidende. Det er trods alt nogle af dem, der beklæder de højeste embeder inden for